

Документ за разглеждане в заседание

A8-0065/2018

14.3.2018

ДОКЛАД

относно изпълнението на Директива 2011/99/EС относно европейската
заповед за защита
(2016/2329(INI))

Комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи
Комисия по правата на жените и равенството между половете

Докладчик: Сурая Пост, Тереса Хименес-Бесерил Барио

(Процедура на съвместни комисии – член 55 от Правилника за дейността)

СЪДЪРЖАНИЕ

Страница

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ – ОБОБЩЕНИЕ НА ФАКТИТЕ И ЗАКЛЮЧЕНИЯТА З ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	7
ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ	21
ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНИЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ.....	22

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ – ОБОБЩЕНИЕ НА ФАКТИТЕ И ЗАКЛЮЧЕНИЯТА

Процедура и източници

Инициативата за Директивата за европейската заповед за защита (E33) дойде от група от дванадесет държави по време на председателството на Испания през 2010 г.

Директивата за Е33 е основана на член 82, параграф 1 от ДФЕС относно съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. На 11 януари 2011 г. Директивата влезе в сила и държавите – членки на ЕС, трябваше да въведат разпоредбите ѝ в националните си законодателства до 11 януари 2015 г. Ирландия и Дания не са обвързани от законодателството относно Е33.

Настоящият доклад представлява възможност за докладчиците на комисиите LIBE и FEMM да направят оценка на начина на прилагане от страна на заинтересованите държави членки на механизма, установлен с Директива 2011/99/ЕС¹, който позволява на лицата, ползвавщи се от заповед за защита, издадена по наказателно дело в една държава членка, да поискат издаването на Е33.

Този инструмент се основава на принципа на взаимното признаване, което означава, че заповеди за защита, издадени в една държава членка, трябва да бъдат признати и изпълнени в друга държава членка. Едно от основните предизвикателства при прилагането на този инструмент е да се гарантира, че защитата на жертвите не се възпрепятства от разнообразието от национални мерки.

Докладът ще разгледа също така:

- пречките за изпълнение на равнището на държавите членки;
- връзката с допълващи се инструменти;
- предизвикателства, свързани с разнообразието от мерки, които държавите членки могат да прилагат при изпълнение на Е33;
- въздействието на инструмента по отношение на защитата на жертвите на престъпления;
- препоръки относно начините за преодоляване на различните предизвикателства, срещани в изпълнението.

След назначаването си двамата съдокладчици събраха информация и се позовават на следните източници, наред с другото:

- изслушване, проведено на съвместното заседание на комисиите LIBE и FEMM на 12 октомври;
- последваща оценка на въздействието от страна на службите на Генералната

---

¹ OB L 338, 21.12.2011 г., стр. 2.

дирекция за парламентарни изследвания, публикувана през септември 2017 г.;

- обмен на информация със съответните колеги от Европейската комисия и FRA, както и със съответните организации за защита на жертвите.

Директивата включва клауза за преглед (член 23), съгласно която „*До 11 януари 2016 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на настоящата директива. Този доклад се придрожава при необходимост от законодателни предложения.*“ Към момента на изготвянето на настоящия доклад за изпълнението Комисията не беше представила доклад относно прилагането на тази директива.

Общ преглед на изпълнението на Директивата относно европейската заповед за защита

След влизането в сила на Директива 2011/99/ЕС за ЕЗЗ през януари 2015 г. много малко данни са събрани от Европейската комисия, агенциите на ЕС или неправителствени организации, за да се направи оценка на използването на този инструмент на равнището на ЕС.

Според оценката на Службата на ЕП за парламентарни изследвания, публикувана през септември 2017 г., към днешна дата са открити само седем ЕЗЗ. Твърде ограниченото използване на този инструмент е очевидно, като се има предвид броят на жертвите, които се ползват от мерки за защита по наказателни дела на равнището на държавите членки, много от които вероятно пътуват/се преместват в ЕС редовно и/или инцидентно. Като илюстрация на това е изчислено, че през 2010 г. над 100 000 жени, пребиваващи в ЕС, са били обект на защитни мерки, свързани с насилие, основано на пола.

Въпреки че заповеди за осигуряване на защита биха могли да се прилагат за всички, нуждаещи се от закрила, на практика такива мерки се прилагат предимно за защита на жени в случаи, свързани с лично или домашно насилие, тормоз, преследване или сексуално насилие. Основаното на пола насилие е повод за нарастващо беспокойство на равнището на ЕС и през 2014 г. Агенцията на ЕС за основните права (FRA) изчисли, че всяка трета жена в ЕС е била обект на физическо и/или сексуално насилие след навършване на 15 години, както и че всяка пета жена е била жертва на преследване. Преследването е включено в списъка на престъпленията, за които най-често се издава заповед за защита, но то също така е едно от престъпленията, изброени като такива, които не са предмет на наказателното право във всички държави членки – това категорично ощетява непропорционално жените при получаването на ЕЗЗ.

Заповедите за защита са предназначени за защита на дадено лице срещу акт, който може да застрашава живота, физическата или психологическата неприкосновеност, достойнството, личната свобода или сексуалната неприкосновеност. Целта е да се избягват контакти между извършителя или потенциалния извършител и жертвата или лицето, за което съществува риск от насилие.

Всички държави членки предвиждат някакъв вид заповеди за защита в областта на наказателното и/или гражданското право. При все това въпреки явното сходство в начина, по който се издават тези мерки, сред държавите членки съществува голямо

разнообразие от мерки. Освен това начинът, по който се прилагат на практика, се различава значително.

За да се гарантира, че лице, на което са предоставени мерки за защита в дадена държава членка, продължава да се ползва с равностойна защита при преместване или пътуване в друга държава членка, ЕС въведе Директива 2011/99/EС за ЕЗЗ – механизъм за взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по наказателни дела. Мерките за осигуряване на защита, обхванати от Директивата, се отнасят до ситуации, в които жертви или потенциални жертви на престъпления се ползват от забрана или регламентиране на посещаването на определени места, на контактите или на доближаването от страна на лицето, създаващо заплаха – трите най-често срещани вида мерки за осигуряване на защита в рамките на ЕС.

В момента на предлагане на този инструмент, за да реши въпроса, свързан с различните правни основания в правото на ЕС за взаимно признаване на гражданскоправни и наказателноправни мерки, Комисията предложи да се приеме пакет, състоящ се от Директивата за ЕЗЗ, която да се отнася до наказателноправни производства, и Регламент относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела. Регламент (ЕС) № 606/2013 установява механизъм за пряко признаване от страна на държавите членки на заповеди за защита, издадени като гражданскоправна мярка. По този начин лицата, които се ползват от гражданскоправна заповед за защита, издадена в държавата членка по пребиваването им, могат да се позоват пряко на нея в другите държави членки, като представят на компетентните органи удостоверение¹ за правата си. Регламентът се прилага от 11 януари 2015 г.

Тези два инструмента са част от широкообхватен набор от правни актове на ЕС, които са предназначени за подобряване на защитата на жертвите в целия ЕС.

Мерките за осигуряване на защита, включени в ЕЗЗ, зависят от вътрешните национални законодателства на държавите членки: ЕЗЗ се издават въз основа на приетите преди това мерки в издаващата държава в съответствие с нейното национално законодателство; защитата, посочена в ЕЗЗ, ще бъде призната в изпълняващата държава членка чрез приемане на мерките за защита в съответствие със националното ѝ законодателство.

Според констатацията на горепосочената последваща оценка от страна на Службата на ЕП за парламентарни изследвания тази директива не е довела до конвергенция/ближаване на многообразните национални мерки: различните национални системи за защита на жертвите са запазени, националното законодателство относно защитата на жертвите не е съществено променено, а законодателството за изпълнение на Директивата включва почти дословно разпоредбите на Директивата, почти без никакви корекции.

Що се отнася до жертвите, важен въпрос е необходимостта да се предостави достатъчно информация на лицето, което се ползва от защита, включително възможността да поиска издаването на ЕЗЗ, ако се мести в друга държава членка. Авторите на проучването отбелязват сериозни пропуски в това отношение и подчертават общата липса на информационни кампании и кампании за повишаване на

¹ OB L 263, 3.9.2014 г., стр. 10 – 20.

осведомеността, насочени към жертвите във всички държави членки. В тези случаи липсата на достъп до информация е в ущърб на защитата на жертвите.

Тъй като ЕЗЗ винаги предполага преместване на жертва от една държава членка в друга, всички жертвии в някакъв момент ще бъдат изправени пред непозната правна система или непознат език, което ще ги постави в особено уязвимо положение. Повечето държави членки не са установили никакви специални мерки или разпоредби относно лица със специфични нужди.

Ефективната защита на жертвата изисква процедурата за приемане и изпълнение на ЕЗЗ да бъде бърза. Националните закони на държавите членки за изпълнение на Директивата са използвали различни формули, за да подчертаят неотложността и спешността на процедурата, а в някои случаи дори са установени конкретни срокове. Координацията и комуникацията между компетентните органи и централните органи също са важни с оглед на защитата на жертвите и на ефективността на ЕЗЗ.

Експертите подчертаха, че от ключово значение е въпросът за обучението на служителите, за които има вероятност да влязат в контакт с жертвии, които се нуждаят от защитни мерки. Според наличните данни много малко държави членки са организирали специфично обучение относно ЕЗЗ.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

**относно изпълнението на Директива 2011/99/EС относно европейската заповед за защита
(2016/2329(INI))**

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 2 и 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и членове 8, 10, 18, 19, 21, 79 и 82 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид членове 3, 6, 20, 21, 23, 24, 41 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид Европейската конвенция за защита на правата на человека и основните свободи (ЕКПЧ),
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на человека, приета от Общото събрание на ООН през 1948 г.,
- като взе предвид Конвенцията на ООН от 1979 г. за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените,
- като взе предвид Декларацията на ООН за премахване на насилието над жени, приета на 20 декември 1993 г.,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на детето, приета в Ню Йорк на 20 ноември 1989 г.,
- като взе предвид Пекинската декларация и платформа за действие, приети на Четвъртата световна конференция за жените на 15 септември 1995 г., както и последващите документи за резултатите, приети на специалните сесии на Обединените нации „Пекин + 5“ (2000 г.), „Пекин + 10“ (2005 г.), „Пекин + 15“ (2010 г.) и „Пекин + 20“ (2015 г.),
- като взе предвид Общия коментар, приет на 26 август 2016 г. от Комитета на ООН за правата на хората с увреждания относно член 6 („Жени и момичета с увреждания“) от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (Конвенцията от Истанбул), и по-специално членове 2 и 40 от нея, и Решение (ЕС) 2017/865¹ и Решение (ЕС) 2017/866 на Съвета от 11 май 2017 година² за подписане, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие,
- като взе предвид подписването на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция

¹ OB L 131, 20.5.2017 г., стр. 11.

² OB L 131, 20.5.2017 г., стр. 13.

и борба с насилието над жени и домашното насилие (Конвенцията от Истанбул) от страна на всички държави членки,

- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2017 г. относно предложението за решение на Съвета за сключване от Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие¹,
- като взе предвид Директива 2012/29/EС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета²,
- като взе предвид Директива 2004/80/ЕО на Съвета относно обезщетението на жертвите на престъпления,
- като взе предвид Директива 2011/36/EС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и за замяна на Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета³ и Директива 2011/92/EС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография и за замяна на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета⁴,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 19 юни 2012 г., озаглавено „Стратегия на ЕС за премахване на трафика на хора за периода 2012 – 2016 г.“ (COM(2012)0286),
- като взе предвид Директива 2011/99/EС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно европейската заповед за защита⁵,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела⁶,
- като взе предвид Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа на взаимното признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху probationните мерки и алтернативните санкции⁷,
- като взе предвид Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета от 23 октомври 2009 година за прилагане между държавите – членки на Европейския съюз, на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална

¹ Приети текстове, P8_TA(2017)0329.

² OB L 315, 14.11.2012 г., стр. 57.

³ OB L 101, 15.4.2011 г., стр. 1.

⁴ OB L 335, 17.12.2011 г., стр. 1.

⁵ OB L 338, 21.12.2011 г., стр. 2.

⁶ OB L 181, 29.6.2013 г., стр. 4.

⁷ OB L 337, 16.12.2008 г., стр. 102.

- принуда като алтернатива на предварителното задържане¹,
- като взе предвид Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси²,
  - като взе предвид Резолюция на Съвета от 10 юни 2011 година относно пътна карта за укрепване на правата и защитата на жертвите, по-специално в рамките на наказателното производство³,
  - като взе предвид Стокхолмската програма – Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите⁴,
  - като взе предвид програмата „Права, равенство и гражданство“ за периода 2014 – 2020 г.,
  - като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 3 декември 2015 г., озаглавен „Стратегически ангажимент за равенство между половете за периода 2016 – 2019 г.“ (SWD(2015)0278),
  - като взе предвид доклада на Агенцията на Европейския съюз за основните права (FRA), озаглавен „Насилието над жени: проучване в рамките на ЕС“,
  - като взе предвид своята резолюция от 26 ноември 2009 г. относно премахването на насилието срещу жените⁵,
  - като взе предвид своята резолюция от 10 февруари 2010 г. относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз – 2009 г.⁶,
  - като взе предвид своята резолюция от 25 февруари 2014 г., съдържаща препоръки към Комисията относно борбата с насилието над жени⁷,
  - като взе предвид своята резолюция от 9 юни 2015 г. относно стратегията на ЕС за равенство между жените и мъжете за периода след 2015 г.⁸,
  - като взе предвид представената от Службата на ЕП за парламентарни изследвания оценка на прилагането (PE 603.272) на европейско равнище на Директива 2011/99/EС, изготвена от Отдела за последваща оценка,
  - като взе предвид член 52 от своя правилник, както и член 1, параграф 1, буква д) от решението на Председателския съвет от 12 декември 2002 г. относно процедурата за разрешаване на изготвянето на доклади по собствена инициатива

¹ OB L 294, 11.11.2009 г., стр. 20.

² OB L 350, 30.12.2008 г., стр. 60.

³ OB C 187, 28.6.2011 г., стр. 1.

⁴ OB C 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

⁵ OB C 285 E, 21.10.2010 г., стр. 53.

⁶ OB C 341 E, 16.12.2010 г., стр. 35.

⁷ Приети текстове, P7_TA(2014)0126.

⁸ OB C 407, 4.11.2016 г., стр. 2.

и приложение 3 към него,

- като взе предвид съвместните разисквания на комисията по гражданска свободи, правосъдие и вътрешни работи и комисията по правата на жените и равенството между половете съгласно член 55 от Правилника за дейността;
  - като взе предвид доклада на комисията по гражданска свободи, правосъдие и вътрешни работи и комисията по правата на жените и равенството между половете (A8-0065/2018),
- A. като има предвид, че всички форми на насилие над едно човешко същество представляват пряко нарушение на неговото човешко достойнство, което е в основата на всички основни права на человека и поради това трябва да се зачита и защитава; като има предвид, че насилието над жени е брутална форма на дискриминация и нарушение на правата на человека и на основните права;
- B. като има предвид, че жертвите на насилие и тормоз са изложени на рисък да бъдат подложени на вторично и повторно превръщане в жертва, отмъщение и сплашване; като има предвид, че поради това предоставянето им на нужната защита, включително и в чужбина, зависи до голяма степен от осведомеността на жертвите, на обществото като цяло и на всички специалисти, които влизат в контакт с тях, включително заинтересовани участници, като например домове за временно настаняване;
- C. като има предвид, че липсата на предоставяне на подходяща защита на човешко същество срещу насилие, основано на пола, има отрицателно въздействие върху обществото като цяло;
- D. като има предвид, че един от най-важните аспекти на сигурността на всяко общество е защитата на личната неприкосновеност и свободата на всеки човек; като има предвид, че Европейската програма за сигурност следва да включва в приоритетите си гарантирането на личната безопасност и защитата на всички лица срещу насилие, основано на пола;
- E. като има предвид, че насилието и физическият, психическият и сексуалният тормоз засягат непропорционално жените¹; като има предвид, че всяка трета жена в ЕС е била обект на физическо и/или сексуално насилие след навършване на 15 години; като има предвид, че мащабът и тежестта на насилието над жени често се пренебрегват и омаловажават в някои държави членки и все още е налице тревожно разпространение на тенденцията да се обвинява жертвата; като има предвид, че едва около една трета от жените, които са били подложени на физически или сексуален тормоз от своите партньори, се свързват с компетентните органи;

---

¹ Докладът на FRA, озаглавен „Насилието над жени: проучване в рамките на ЕС. Доклад за основните резултати“, показва, че в ЕС всяка трета жена (33%) е била обект на физическо и/или сексуално насилие след навършване на 15 години; всяка пета жени (18%) е била обект на преследване и всяка втора жена (55%) е била подложена на една или повече форми на сексуален тормоз. Като се има предвид това, насилието над жени не може да се разглежда като маловажен въпрос, който засяга живота само на някои жени.

- Е. като има предвид, че гарантирането на равенството между жените и мъжете във всички области на политиката е основен принцип на Европейския съюз и съществен елемент в борбата срещу насилието, основано на пола;
- Ж. като има предвид, че Конвенцията от Истанбул, която е подписана, но не е ратифицирана от ЕС и всички държави членки¹, предвижда, че прилагането на всички нейни разпоредби, по-специално мерките за защита на правата на жертвите, трябва да бъде осигурено без всяка дискриминация, и изрично призовава подписаните я страни да признаят преследването за престъпление (член 34); като има предвид, че ратифицирането и пълното прилагане на Конвенцията от Истанбул ще спомогне за преодоляване на предизвикателствата, поставени от ЕЗЗ, като предостави съгласувана европейска правна рамка за предотвратяване и борба с насилието над жените;
3. като има предвид, че за да се намали вероятният брой нерегистрирани случаи на насилие, държавите членки трябва да въведат и да засилят инструментите за ранно предупреждение и за защита за жените, за да могат последните да се чувстват в безопасност и да съобщават за насилието, основано на пола; като има предвид, че значителният брой нерегистрирани случаи на насилие, основано на пола, би могъл да се дължи на липса на публични ресурси; като има предвид, че компетентните органи трябва да имат структури, като например домове за временно настаняване, предоставящи медицинска и съдебно-медицинска подкрепа, психологически консултации и правна помощ, които да създават сигурно убежище за жените, които са жертви на насилие, основано на пола;
- И. като има предвид, че свободата на движение в рамките на ЕС включва това, че хората често преминават от една държава в друга; като има предвид, че ЕЗЗ се основава на необходимостта да се защитят правата и свободите на жертвите, и по-специално да се зачета правото на жертвите и на потенциалните жертви да се ползват от свободата на движение и да се осигури постоянното им защита при упражняването на това право;
- Й. като има предвид, че предотвратяването на насилието, като се инвестира в кампании за повишаване на осведомеността и информиране с ефективно отразяване в медиите, в образование и обучение на специалисти, е ключов елемент в борбата срещу насилието, основано на пола; като има предвид, че Конвенцията от Истанбул задължава страните по нея да предотвратят насилието, основано на пола, и стереотипите, свързани с половете, чрез предприемане на действия спрямо ролята на медиите; като има предвид, че общата липса на осведоменост сред жертвите, които се ползват от национални мерки за защита, за съществуването на ЕЗЗ оказва отрицателно въздействие върху нейното изпълнение; като има предвид, че кампаниите за повишаване на осведомеността и програмите за сенсибилизация с цел борба с баниализирането на домашното и основаното на пола насилие допринасят за увеличаване на готовността на жертвите да съобщават за случаи на тормоз и да искат издаването на национални и европейски заповеди за защита (ЕЗЗ), както и за укрепването на доверието на жертвите в компетентните органи;

---

¹ <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/210/signatures?desktop=true>

- К. като има предвид, че през 2010 г., когато ЕЗЗ беше предложена от Европейския съвет, 118 000 жени, пребиваващи в ЕС, бяха обект на защитни мерки, свързани с насилието, основано на пола; като има предвид, че през 2011 г. беше изчислено, че средно 1180 лица биха имали нужда от постоянни трансгранични мерки за осигуряване на защита в ЕС;
  - Л. като има предвид, че в много държави членки неправителствените организации често играят изключително важна роля по отношение на оказването на подкрепа на жертвите;
  - М. като има предвид, че ЕЗЗ са инструменти за взаимно признаване и сътрудничество, които не могат нито да функционират правилно, нито да защитават жертвите, докато не бъдат изпълнявани изцяло от всички държави членки;
  - Н. като има предвид, че особено в случаи на насилие някои държави членки издават мерки за осигуряване на защита въз основа на наказателно производство, а други издават заповеди за осигуряване на защита въз основа на гражданско производство;
  - О. като има предвид, че поради голямата разнообразие от заповеди за осигуряване на защита сред държавите – членки на ЕС, и различните съдебни системи в държавите членки изпълнението на ЕЗЗ е изправено пред много трудности и следователно би могло да възпрепятства правилното прилагане на ЕЗЗ за жертвите и да намали броя на издадените ЕЗЗ;
  - П. като има предвид, че повечето държави членки не разполагат с регистрационна система за събиране на данни относно ЕЗЗ, а и не съществува ясна европейска централна регистрационна система за събиране на всички относими данни в ЕС; като има предвид, че недостатъчните данни затрудняват оценката на изпълнението на ЕЗЗ и преодоляването на слабостите в законодателството или изпълнението;
  - Р. като има предвид, че ЕЗЗ се прилага за жертви на всички видове престъпления, включително жертви на тероризъм, трафик на хора, насилие, основано на пола, и организирана престъпност; като има предвид, че към хората в уязвимо положение, станали жертва на престъпление, трябва да се подхожда с особено внимание, когато искат издаване на ЕЗЗ;
  - С. като има предвид, че съществува силна връзка между функционирането на ЕЗЗ и минималните стандарти относно правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления, установени с Директива 2012/29/EС;
1. призовава държавите членки категорично да осъдят и да поемат ангажимент за изкореняване на всички форми на насилие, основано на пола, и насилието над жени, както и да гарантират нулева толерантност към тези форми на насилие;
  2. призовава държавите членки и Комисията да интегрират принципа на равенство между половете във всички политики, и по-специално в тези, при които може да има връзка с повишаване на осведомеността относно насилието над жени и

неговото разкриване и защитата и запазването на неприкосновеността на жертвите;

Обща оценка на изпълнението на Директивата и препоръки за подобряване на състоянието на изпълнението и функционирането на ЕЗЗ

3. признава, че всички държави членки, обвързани от Директивата за ЕЗЗ, уведомиха Комисията за транспортирането ѝ в националното право;
4. осъзнава положителното въздействие, което създаването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие може да окаже върху трансграничната защита на жертвите; счита, че ЕЗЗ притежава потенциал да се превърне в ефективен инструмент за защита на жертвите в съвременния свят, характеризиращ се с висока мобилност и липса на вътрешни граници; отбелязва със загриженост обаче, че след транспортирането на Директивата за ЕЗЗ са идентифицирани само седем ЕЗЗ в държавите членки, въпреки че през последните години хиляди национални заповеди за осигуряване на защита са поискани и издадени в държавите членки¹;
5. изразява съжаление, че Комисията не представи доклад пред Европейския парламент и Съвета относно прилагането на Директивата за ЕЗЗ до 11 януари 2016 г.; призовава Комисията да изпълни задълженията си за докладване, посочено в Директивата, и да включи в доклада си по картографиране на националните мерки за защита, преглед на дейностите по обучение, анализ на спазването от страна на държавите членки на правото на жертвите на безплатна правна помощ, включително информация относно това дали каквото и да било разходи се поемат от жертвите по отношение на заповедта за осигуряване на защита, и картографиране на кампаниите за повишаване на осведомеността в държавите членки;
6. припомня задължението на изпълняващата държава да признае на ЕЗЗ същия приоритет, както издаващата държава, независимо от различните особености и правни предизвикателства;
7. изразява загриженост, че се наблюдава значителна разлика между координацията и комуникацията между държавите членки, когато се изпълнява ЕЗЗ; призовава държавите членки да подобрат и съвместно да засилият сътрудничеството и комуникацията по отношение на ЕЗЗ, тъй като това би довело до много по-ефикасни процедури и едновременни трансгранични действия сред държавите членки;
8. настоява, че трябва да се подобри събирането на статистически данни, за да се оцени сериозността на проблема и резултатите от действията за намаляване на основаното на пола насилие; призовава държавите членки да стандартизират и цифровизират формуларите и процедурите за ЕЗЗ и да създадат национална

---

¹ В проучването на Службата на ЕП за парламентарни изследвания относно „Европейската заповед за защита съгласно Директива 2011/99/ЕС – оценка на прилагането на европейско равнище“ се отбелязва, че „е изчислено, че през 2010 г. над 100 000 жени, пребиваващи в ЕС, са били обект на защитни мерки, свързани с насилие, основано на пола“.

регистрационна система на ЕЗЗ с цел събиране на данни, както и да подобрят обмена на информация с Комисията и с държавите членки; призовава държавите членки да събират и редовно да предоставят на Комисията агрегирани по полов признак данни и данни, свързани с броя на изисканите, издадените и изпълнените ЕЗЗ, както и информация относно видовете престъпления;

9. призовава Комисията да създаде европейска регистрационна система за събиране на информация относно ЕЗЗ от всички държави членки;
10. призовава за това един стандартен формуляр, валиден както по наказателни, така и по граждански дела и във всички държави членки, да бъде изгoten и използван при подаването на искане за заповеди за осигуряване на защита и признаването им; изиска да се използва също така цифрова система за управление с цел улесняване на координацията, стандартизиране на събраните данни и ускоряване както на управлението на заповедите, така и на подготовката на оперативни статистически данни на равнището на ЕС;
11. призовава Комисията и държавите членки да публикуват пълния списък на компетентните органи, които отговарят за издаване и признаване на ЕЗЗ, и на централните органи, които предават и получават ЕЗЗ в държавите членки, и да предоставят лесен достъп до този списък, за да се даде възможност на лицата, които се ползват от защита, и на организацията за подкрепа на жертвите да поискат издаването на ЕЗЗ или да уредят свързани с това въпроси; призовава държавите членки да укрепят своите национални и местни институции и компетентни органи с цел повишаване на достъпността и приложимостта на ЕЗЗ по начин, водещ до издаването на ЕЗЗ;
12. призовава Комисията да насърчава всички форми на обмен на добри практики и сътрудничество между държавите членки, както и между държавите членки и гражданското общество, за да се гарантира подходящо функциониране на ЕЗЗ;
13. подчертава, че на жертвите на престъпления, които са получили или биха поискали издаване на национална заповед за защита, следва автоматично и надлежно да бъде предоставена информация и да им бъде напомнено от страна на специален компетентен орган, както устно, така и писмено, за възможността да поискат издаването на ЕЗЗ по време на наказателното производство; подчертава, че защитеното лице не следва да поема финансови разходи при подаването от негова страна на искане за издаване на ЕЗЗ;
14. призовава държавите членки да извършват индивидуална оценка, като възприемат съобразен с пола подход, във връзка с предоставянето на мерки за помощ и подкрепа при отправяне на искане за ЕЗЗ;
15. изразява съжаление във връзка с липсата на достъп до правосъдие и правна помощ за жертвите на всички видове престъпления в някои държави членки, което води до непредставяне на достатъчно информация на жертвата за възможността да поиска издаването на ЕЗЗ; счита, че предоставянето на безплатна правна помощ, административна подкрепа и достатъчно информация на лицата, които се ползват от защита, относно ЕЗЗ следва да се осигури от държавите членки, тъй като е от решаващо значение за използването и ефективността на

инструмента както на етапа на издаване, така и на етапа на изпълнение; призовава държавите членки да увеличат ресурсите, отделени за наблюдение и предотвратяване на насилието над жени в селските райони;

16. насърчава държавите членки да уведомяват лицата, които се ползват от защита, за допълнителни ресурси за социално подпомагане, които са на разположение в приемащата държава, като например семейни надбавки, настаняване и др., тъй като тези мерки попадат извън обхвата на Е33;
17. подчертава, че като част от защитата и допълнителните социални дейности следва да се обърне специално внимание на децата жертви и на децата на жертвите на престъпни деяния, особено когато са изложени на риск от сексуално насилие;
18. изразява съжаление, че услугите за писмен и устен превод на език, разбираем за жертвата, не са гарантирани от държавите членки преди, по време на и след издаването на Е33;
19. подчертава, че жертвите следва винаги да имат право да бъдат изслушани по време на процедурите за Е33; подчертава, че услугите за писмен и устен превод трябва да бъдат на разположение и да бъдат безплатни по време на целия процес на Е33; поради това подчертава, че всички относими документи следва да бъдат преведени на език, разбираем за жurvата;
20. изразява съжаление във връзка с недостатъчните специални мерки, прилагани от държавите членки за жертвии в уязвимо положение или за жертвите със специфични потребности; счита, че съкращенията на публичните разходи често оказват неблагоприятно въздействие върху наличните ресурси за тези специални мерки; поради това призовава държавите членки да приемат в сътрудничество с Комисията и съответните организации за защита на жертвите специални насоки и мерки, които ще улеснят изпълнението на Е33 за жертвите в уязвимо положение или за жертвите със специфични потребности;
21. подчертава, че поради нарастващата и опасна тенденция на трафик на хора Е33 може да бъде много полезен инструмент за жертвите на трафик на хора; поради това призовава Комисията да включи Е33 в рамките на стратегията на ЕС за борба с трафика на хора;
22. счита, че за да реализира потенциала си и да осигури еквивалентни мерки за защита както в издаващата, така и в изпълняваща държава, издаването на заповедта за защита трябва да бъде възможно най-бързо, ефективно, ефикасно и автоматично и да включва възможно най-малко бюрокрация; призовава Комисията и държавите членки да определят ясен и кратък срок от две седмици за компетентните органи на държавите членки при издаването на Е33 и уведомяването за Е33, за да се избегне увеличаване на несигурността на лицата, които се ползват от защита, и натиска, под който се намират, и с оглед на постигането на същата цел да възложат на компетентните органи да предоставят достатъчно информация на жертвите по време на процеса на вземане на решение във връзка с исканията за Е33, включително уведомяването им за всички инциденти, настъпили по време на тази процедура; настоятелно призовава държавите членки в този контекст да отделят достатъчно ресурси за органите,

работещи с ЕЗЗ, с цел улесняване на ефикасна система, която отчита положението на жертвата;

23. призовава държавите членки да вземат надлежно предвид интереса на защитеното лице и да бъдат сигурно убежище за лицата, които съобщават за случаи на насилие, като спазват изцяло задължението да не уведомяват лицето, създаващо опасност, относно местоположението и други данни за контакт на защитеното лице, освен ако е строго необходимо, за да се постигнат целите на заповедта за осигуряване на защита; подчертава, че всеки път, когато ситуацията изиска извършителят да бъде информиран за каквото и да било подробности по отношение на ЕЗЗ, жертвата трябва да бъде уведомена за това решение;
24. призовава държавите членки да предвидят специални процедури за улесняване на издаването на ЕЗЗ с цел закрила на членовете на семейството, които живеят заедно с жертвата, която вече е защитена от ЕЗЗ;
25. подчертава нарастващата ефикасност на новите технологии, като например GPS системи за наблюдение и приложения за смартфони, които задействат алармен сигнал при непосредствена опасност като средство за подобряване на ефикасността и приспособимостта на ЕЗЗ както в издаващата, така и в изпълняващата държава; изразява загриженост във връзка с това, че само ограничен брой държави членки използват тези нови технологии;
26. подчертава значението на наблюдението на ЕЗЗ в изпълняващата държава във връзка със заплахата, на която е изложена жертвата, за да се определи дали принетите защитни мерки са правилно изпълнени и дали трябва да бъдат преразгледани;
27. призовава Комисията да наблюдава изпълнението на тази директива и да започне незабавно производство за установяване на нарушение срещу всички държави членки, които я нарушават;
28. насърчава в съответствие с често повтарящите се мнения на сдружения за помощ на жертвите на насилие, основано на пола, изпитването на процедури, които променят традиционния подход към начина, по който се разглежда защитата в повечето държави членки; подчертава, че вместо да се фокусират върху мерки за жертвите, както често се случва, техниките за избягване на риска трябва да включват превенция, надзор, контрол и наблюдение на лицата, причиняващи вреди, и използваните превантивни мерки трябва да включват като приоритет задължително превъзпитание на извършителите;
29. призовава Комисията и държавите членки да извършат задълбочено проучване на възможните начини за подобряване на свързаното с ЕЗЗ законодателство и неговото ефективно изпълнение във всички държави членки и на практическата подкрепа, за да се гарантират правата на международна закрила и на оказване на помощ и подкрепа на жертвите на насилие, които се ползват от защита на национално равнище;
30. призовава агенциите на ЕС като FRA и Европейския институт за равенство между половете да наблюдават редовно изпълнението на Директивата;

31. призовава Комисията да се обърне с призив към гражданското общество за наблюдение и докладване, за да се подобри действието на инструмента на ЕЗЗ в държавите членки, като за тази цел предостави на неправителствените организации средства на ЕС;
32. призовава Комисията да отправи призови за насърчаване на изследванията на използването на национални и европейски заповеди за защита и да координира програмите за стартиране на кампании за повишаване на осведомеността в държавите членки с цел информиране на жертвите на престъпления за възможността да поискат издаване на ЕЗЗ и за трансграничните мерки за защита;
33. призовава държавите членки да засилят своята работа с неправителствените организации и да осигурят задължителни основани на правата на човека, ориентирани към услугите, практически и междусекторни обучения за всички държавни служители, които работят на професионална основа с жертви във връзка с ЕЗЗ и които са от ключово значение за правилното изпълнение на тази директива; подчертава, че във всички държави членки следва да се организират специфични и редовни обучения и курсове относно ЕЗЗ за полицията, за персонала на компетентните национални органи и за практикуващи юристи, социални работници и сдружения и неправителствени организации, които работят с жертвите на насилие; призовава за това служителите, които работят по случаи на насилие, основано на пола, да получат адекватно обучение, като се имат предвид конкретните нужди на жените, които са жертви на насилие, както и да им бъдат отпуснати достатъчно ресурси, за да се даде приоритет на основаното на пола насилие;
34. призовава държавите членки, предвид дълбоко вкоренената омраза срещу жените и сексизма в нашите общества, както и нарастващото излагане на деца и подрастващи на онлайн насилие, да включат образованието относно равенството между половете и ненасилие в учебната програма на основните и средните училища чрез включване на учениците в дискусии и използване на всички възможности за обучение;
35. подчертава, че новите средства за комуникация, например чрез цифрови платформи, се използват като нова форма на основано на пола насилие, което включва също така заплахи и тормоз; поради това призовава държавите членки да включват тези аспекти, когато издават и/или изпълняват ЕЗЗ;

Общи препоръки във връзка с основаното на пола насилие

36. призовава Комисията да включи защитата на всички граждани, особено на тези в най-увязвимо положение, в Европейската програма за сигурност, с акцент върху жертвите на престъпления като трафика на хора или насилието, основано на пола, включително жертвите на тероризъм, които също се нуждаят от специално внимание, подкрепа и обществено признание;
37. призовава Комисията да организира кампании за насърчаване на жените да съобщават за всякакви форми на насилие, основано на пола, за да могат да бъдат защитавани и за да се подобри точността на данните относно насилието, основано на пола;

38. подчертава, че в съответствие с доклада за оценка, изготвен от Службата на ЕП за парламентарни изследвания, първата причина за различията в равнищата на използване на националните и европейските заповеди за защита е, че жертвите и много специалисти не са наясно с възможностите, които дава Директивата; поради това призовава държавите членки да поемат пълна отговорност за своите граждани и с участието на заинтересованите неправителствени организации да започнат дългосрочни кампании за повишаване на осведомеността и за междуекторна сенсибилизация относно наличните инструменти за защита и тяхната употреба, които да бъдат насочени към: а) цялото общество, б) потенциалните жертвии, особено жени с действащи национални заповеди за осигуряване на защита и в) специалистите, като например служители от правоприлагачите органи, длъжностни лица в съдебната система и лица, предоставящи правна помощ, както и социални услуги и спешна помощ, които са първите лица, влизачи в контакт с жертвите; поради това призовава Комисията да предостави финансиране за стартиране на информационни програми;
39. признава съществуването на портала за електронно правосъдие, поддържан от Комисията с участие на държавите членки; приветства инициативата на Комисията да разшири обхвата на съществуващото пространство, посветено на жертвите, в рамките на портала за електронно правосъдие и да включи цялата относима информация относно правата на жертвите, включително специфични за всяка страна насоки относно съобщаване за случаи на насилие; подчертава необходимостта от проектиране на пространството, посветено на жертвите, като лесен за използване практически инструмент и източник на информация, който следва да бъде достъпен на всички официални езици на ЕС; насърчава държавите членки да въведат лесен за използване уебсайт, посветен на правата на жертвите, който да включва също така ЕЗЗ и цифрова платформа за съобщаване, за да се улесни установяването на основано на пола насилие, и който да бъде лесно достъпен, например чрез националните информационни портали за правосъдие;
40. настоятелно призовава държавите членки да засилят работата си с неправителствени организации, които защитават жертвите на насилие, с цел разработване на стратегии, съдържащи както проактивни, така и реактивни мерки във връзка с основаното на пола насилие, функционирането на инструмента на ЕЗЗ и необходимите промени в законодателството и подкрепата;
41. призовава Комисията да представи правен акт за подпомагане на държавите членки в предотвратяването и премахването на всички форми на насилие над жени и момичета и на основаното на пола насилието;
42. призовава Съвета да приведе в действие *клаузата за преход*, като приеме единодушно решение за определяне на насилието над жени и момичета (и други форми на основано на пола насилие) за престъпление съгласно член 83, параграф 1 от ДФЕС;
43. призовава спешно за действия, които да допринесат за постепенното сближаване на законодателството относно агресивното поведение, довело до издаване на заповеди за защита; подчертава, че нападенията, насочени към жените в частност, са сериозен въпрос и следва да се наказват като престъпление във всички държави

членки, както и че мерките за защита в случаи на основано на пола насилие също следва да бъдат издавани от съдилищата;

За съгласувана правна уредба на ЕС за закрила на жертвите

44. приветства подписането на 13 юни 2017 г. на присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул, която следва цялостен, всеобхватен и координиран подход, като поставя правата на жертвите в центъра, и която следва да бъде свързана изцяло с ЕЗЗ; призовава ЕС за сключване на мащабно присъединяването към Конвенцията с цел предотвратяване на насилието над жени, борба с безнаказаността и защита на жертвите; подчертава значението на този инструмент за преодоляването на една от пречките пред прилагането на ЕЗЗ, а именно липсата на признаване на преследването за престъпление във всички държави членки; в съответствие със своята резолюция от 12 септември 2017 г. относно присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул отправя искане към Комисията да определи координатор на ЕС относно насилието над жени, който да отговаря за координацията, изпълнението, наблюдението и оценката на политиките на ЕС, инструменти и мерки за превенция и борба с всички форми на насилие над жени и момичета и да действа като представител на ЕС в Комитета на страните по Конвенцията;
45. призовава всички държави членки, които все още не са направили това, да ратифицират и да прилагат изцяло Конвенцията от Истанбул, както и да заделят достатъчно финансови и човешки ресурси за предотвратяване и борба с насилието над жените и с основаното на пола насилие, включително чрез овластяване на жените и момичетата, защита на жертвите и предоставянето им на възможност да получат обезщетение;
46. призовава държавите членки да осигурят подходящо обучение, процедури и насоки за всички специалисти, които работят с жертвии на всички актове на насилие, обхванати от Конвенцията от Истанбул, с цел да се избегне дискриминация или повторно превръщане в жерътва по време на съдебните, медицинските и полицейските производства;
47. приветства предвиденото в Конвенцията от Истанбул задължение за създаване на бесплатни национални денонощни телефонни линии за помощ, които да предоставят консултации на позвънителите във връзка с всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията; насырчава държавите членки да използват този инструмент в съответните случаи и да предоставят на жертвите информация, свързана с ЕЗЗ;
48. подчертава, че на правосъдните и практическите недостатъци в изпълнението на тази директива може да се противодейства чрез правилното взаимодействие и координиране между различните инструменти на ЕС за защита на жертвите, като например Рамковото решение за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане и Рамковото решение за probationните мерки¹, Регламент № 606/2013 относно взаимното признаване на

¹ Рамково решение 2009/829/PВР на Съвета от 23 октомври 2008 година за прилагане между държавите – членки на Европейския съюз, на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за

мерки за осигуряване на защита по граждански дела¹ и Директива 2012/29/ЕС от 25 октомври 2012 година за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления, която установи правото да се получава информация, да се получават безплатно услуги за устен и писмен превод на информацията и която възприема всеобхватен подход спрямо жертвите със специални потребности, включително жертвите на насилие, основано на пола;

49. призовава държавите членки да информират жертвите относно други защитни мерки, в случай че тази директива вече не се прилага спрямо изпълняващата държава;
50. призовава Комисията да предприеме действия с цел извършване на преглед на съществуващите инструменти за правна защита на жертвите на престъпления и създаване на съгласувана правна уредба на ЕС в тази област;
51. призовава Комисията да направи оценка по какъв начин тази директива се прилага в съчетание със свързания инструмент по граждански дела, а именно Регламент (ЕС) № 606/2013, и да предложи насоки за това как тези два правни инструмента на ЕС, целящи защита на жертвите чрез признаване на мерките за защита, приети в рамките на националното гражданско или наказателно съдебно производство, могат да се прилагат от държавите членки по-ефикасно;

◦
◦ ◦

52. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите членки, на Агенцията на Европейския съюз за основните права и на Европейския институт за равенство между половете.

процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане, OB L 294, 11.11.2009 г., стр. 20, и Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа на взаимното признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции, OB L 337, 16.12.2008 г., стр. 102.

¹ Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела, OB L 181, 29.6.2013 г., стр. 4.

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	27.2.2018
Резултат от окончателното гласуване	+: 54 -: 6 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Asim Ademov, Martina Anderson, Maria Arena, Heinz K. Becker, Monika Beňová, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Frank Engel, Ana Gomes, Sylvie Guillaume, Monika Hohlmeier, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Kudrycka, Cécile Kashetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Monica Macovei, Florent Marcellesi, Roberta Metsola, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Maria Noichl, Liliana Rodrigues, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Csaba Sógor, Michaela Šojdrová, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Ángela Vallina, Udo Voigt, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Anna Záborská, Tomáš Zdechovský, Auke Zijlstra, Maria Gabriela Zoană
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Izaskun Bilbao Barandica, Gérard Deprez, Rosa Estaràs Ferragut, Maria Grapini, Lívia Járóka, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Urszula Krupa, Jeroen Lenaers, Andrejs Mamikins, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Jaromír Štětina
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	Franc Bogovič, Iris Hoffmann, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Svetoslav Hristov Malinov, Dennis Radtke, Julia Reid, Dominique Riquet, Tadeusz Zwiefka

ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

54	+
ALDE	Izaskun Bilbao Barandica, Gérard Deprez, Sophia in 't Veld, Ivan Jakovčić, Dominique Riquet, Cecilia Wikström
ECR	Monica Macovei, Helga Stevens
GUE/NGL	Martina Anderson, Malin Björk, Ángela Vallina
PPE	Asim Ademov, Heinz K. Becker, Franc Bogovič, Frank Engel, Rosa Estaràs Ferragut, Monika Hohlmeier, Peter Jahr, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Kudrycka, Jeroen Lenaers, Svetoslav Hristov Malinov, Roberta Metsola, Dennis Radtke, Csaba Sógor, Michaela Šojdrová, Jaromír Štětina, Traian Ungureanu, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Tomáš Zdechovský, Tadeusz Zwiefka
S&D	Maria Arena, Monika Beňová, Vilija Blinkevičiūtė, Ana Gomes, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Iris Hoffmann, Mary Honeyball, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Cécile Kashetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Andrejs Mamikins, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Maria Noichl, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Liliana Rodrigues, Birgit Sippel, Maria Gabriela Zoană
VERTS/ALE	Florent Marcellesi, Judith Sargentini

6	-
ECR	Urszula Krupa, Branislav Škripek
EFDD	Julia Reid
ENF	Auke Zijlstra
NI	Udo Voigt
S&D	Josef Weidenholzer

1	0
PPE	Anna Záborská

Легенда на използваните знаци:

- + : „за“
- : „против“
- 0 : „въздържал се“